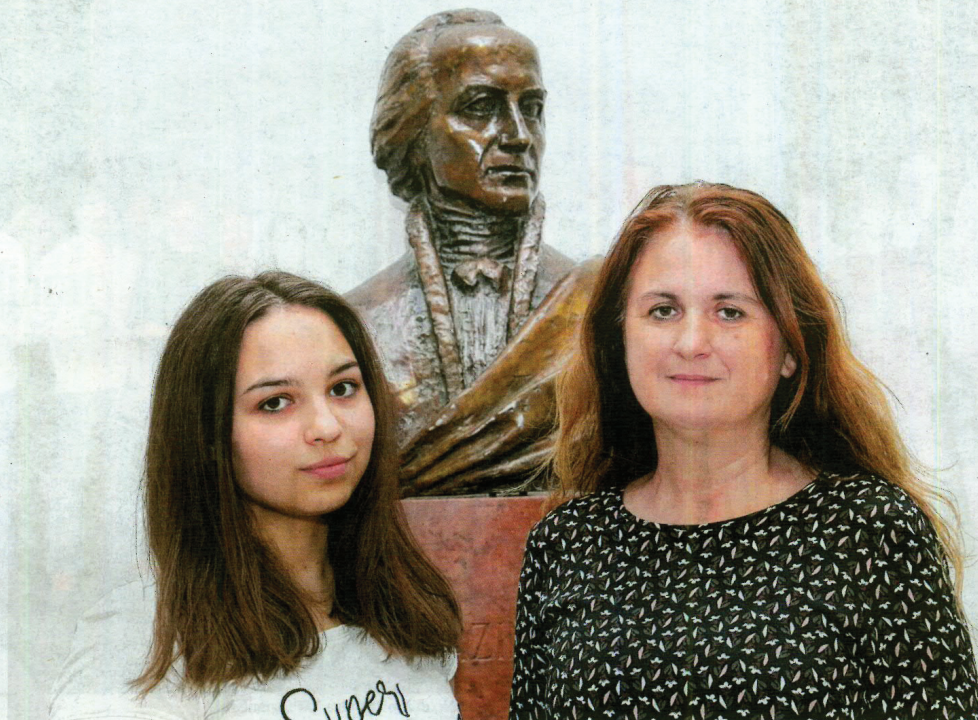

A szép, értő és értető beszéd emberi kapcsolataink alapja, ezért minden nemzedéknek kötelessége anyanyelvünk ápolása – ez a nemes cél indította útjára Győrben 1966-ban a Szép magyar beszéd Kazinczy Ferencről elnevezett emlékversenyét, melynek nemrégiben rendezték meg az 54. Kárpát-medencei középiskolai döntőjét. A névadójára számos programmal emlékező gimnázium idei országos vetélkedőjében három győri diák is kiérdemelte az elismerést.

Kertvélesy Dóra és felkészítő tanára, Grábics Júlia. FOTÓ: H. BARANYAI EDINA

KAZINCZY-VERSENY: MAGYARSÁGTUDAT SZÉP BESZÉDDEL

Tisztelet az édesanyanyelvnek

NYELVMŰVELÉS
MOHAY GÁBOR

A mozgalmat elindító Péchy Blanka alighanem elégedett lenne a megtett úttal, a magyar nyelv művelésével egy életre elkötelezett résztvevők és felkészítők magas számával, a nyelvhasználat középpontba állításának érvényre jutásával, azzal a kivívott ranggal, amelyet tudósok, rádióbemondók, kommunikációs szakemberek részvétele is jelez.

CÉLBA ÉRT ÜZENET

A rendező Kazinczy Ferenc Gimnázium képviselőjében a tizedik osztályos, Vámoszabadi-ból bejáró Kertvélesy Dóra került kategóriájában a legjobbak közé. Otthonról kapott indítást a versekkel, anya-

nyelvvél való foglalkozáshoz, hiszen édesanyja korábban a pécsi egyetemen tanított magyart, nagybátyja diákként Kazinczy-érmes lett. Felkészítő tanára ötödikes gimnazista kora óta osztályfőnöke is egyben. Dóra már korábban, alsósként is indult e versenyen. „Október óta folyamatosan készültünk a tanárnővel – meséli még mindig az átélt izgalmak hatása alatt –, az utolsó két héten pedig nagyon intenzív lett a készülés.

Azt tartják rólam, hogy szépen, erőteljesen beszélek, segít-e ezzel az üzenet célba érését.

Kertvélesy Dóra

A döntőben számomra a kötelező feladat adta a legtöbb gondot, kevés idő állt hozzá rendelkezésre, de végül sikerült önállóan megoldani. A gimnázium befejezése után pszichológia szakon szeretnék továbbtanulni, nagyon érdekel ez a szakterület, és úgy gondolom, a magyar nyelv helyes használata segít majdani munkám során.

Felkészítője, Grábics Júlia 28 éve tanít magyart és történelmet a gimnáziumban. Hangsúlyozza, hogy a verseny nem irodalmi jellegű, hanem az életben való jobb eligazodást szolgálja: a szöveg, az anyanyelv helyes művelése nem öncélú. Eszköz arra, hogy amit a szerző tudatni akart, azt úgy is értesse a kommunikációs csatorna másik oldalán lévő. „Egy folyamat részesei vagyunk. A kapott tudást kell minél igényesebben továbbadni – foglalja össze a nyelvművelés lényegét a tanárnő, akinek a győri egyetem jogi karáról is lesz felkészítette a felsőfokúak országos döntőjében. – Mind ezt Z. Szabó Lászlótlól tanulhattam, aki a magyar nyelv tanításában maga volt a csoda, annyiféle kaput tudott kinyitni. Dóra a huszonkettedik Kazinczy-érmes tanítványom, együttműködésünk szintén folyamat eredménye, amelyben a pedagógusnak hitelessége megtartásáért tanítványaihoz is alkalmazkodnia kellett az eltelt sok-sok évben. Dórával hat éve dolgozom. Egyénisége, határozott hangneme fogott meg. Nem lehetett nem odafigyelni rá, és ezzel alighanem ugyanígy volt a bírálóbizottság is...”

MÓDOSÍTOTT PÁLYAVÁLASZTÁS

Meglehetősen kacskaringós utat járt be a Bercsényi rendszeti szakán a napokban érettségiző Hovanez Lili, amíg a szakgimnáziumi kategória Ka-

magát. Balassagyarmaton született, óvodába már Győrbe, a marcalvárosi Répce utcába járt, ének-zenei szakon végezte el az általános iskolát. „A túróképessegemet nem érzem elég erősnek a zenei pályához, viszont otthon az interneten tájékozódva a rendszeti pályát találtuk a legvonzóbbnak – magyarázza négy évvel ezelőtti döntését. – Mondták, hogy tisztán és tagoltan beszélj, de a versenyről csak nagyjából három évvel ezelőtt hallottam, két szereplésből a másodikonál hajszálon múlt a fináléba jutás. Harmadszorra, az idén aztán beért a sok energiát kívánó felkészülés.

Egy álom valósult meg a Kazinczy-éremmel, még ma is alig hiszem el, hogy megvan, és ez most már kötelező a magyar nyelv további ápolására.

Hovanez Lili

Némi unszólásra elárulja, a kaposvári művészeti egyetem színészszerző szakára fog felvételizni, most már nem csak azért, mert édesanyja jelmez-készítő a győri színházban, ő maga pedig a középiskola alatt sem hagyott fel a hangszeres játékkal, az énekléssel. Nem lesz könnyű a felvételi sem, tudja ezt felkészítő tanára, Dóczy Antónia is, aki úgyszólván örökölte elődjétől Lilit: „Kolléganóm még a kilencedikes Lilinek ígerte meg a Szép magyar beszéd versenyen a részvételt, amelynek végül összesen háromszor rugaszkodtunk neki. A másodikonál már nem sokon múlt az országos döntő. Amelvre az idén

rálók figyelmét sem kerülhetett el. Értően és érthetően olvasott, jól kezdett a szabadon választott feladatával, és sportnyelven szólva sikerült átmenetnie a formáját a másik kettőre is. De ami számomra sem mellékes, a jól sikerült együttműködésünk után kedvet kaptam a folytatáshoz, van már jelöltem is a jövő évi versenyre, csak ezt még ő sem tudja” – zárta szavait a Bercsényi magyar-ének szakos csornai tanárnője.

ÖNBIZALMAT ADÓ ÉREM

Nemrég foglalkozik az országos hírű verseny közvetlen munkájával a Pattantyús-szakgimnázium tanára, Varga Andrea sem. Az iskola nevelőmunkájában korábban is megfelelő hangsúlyt kapott a kultúra a rendszeres budapesti színház-

látogatásokkal, a fővárosi Nézőművészeti Kft. osztályszínházi vendégjátékaival, a Kortárs irodalmi vetélkedőn részvétellel. De a Kazinczy-emlékversenyen indulás és siker érdekes módon újabb keletű és egy pannonhalmi család két fiúgyermekéhez köthető. „Tavaly Pardavi Rubent sikerült eljuttatni a verseny döntőjéig, az idén pedig öccse már érmesként végzett – mondja nem kis büszkeséggel Varga Andrea. – Mindkettőjükben megvolt az adottság és a tudatos felkészülés iránti elkötelezettség, rendelkeztek a kellő intelligenciával, beszédtechnikával. A fiatalabbik fiú, Ábel is átlagon felüli ismerettel bírt nyelvünk használatát illetően. Tulajdonképpen akkor tudatosult bennem a munka diákban kifejeződő eredménye, amikor hosszú ideje a felkészítésben tevékenykedő kollégák gratuláltak.”

„Nálunk családi hagyomány az olvasás szeretete, ezalól bádogosmesterként nt dolgozó édesapám sem kivétel – veszi át a szót a díjazott, a kilencedikes, erőszámú elektro-technikát tanuló Pardavi Ábel. – Kedvenceim a pörgősebb témájú regények, akár a klasszikus vagy a kortárs szépirodalomból.

Valaha elérhetetlennek tartottam, hogy a Kazinczy-versenyen esetleg sikerrel szerepeljek.

Pardavi Ábel

Bevallom, a döntő végén sem bíztam a jó eredményben, meglepetésemre akkor szöhlöttak, amikor már igen kevés díjazott neve volt ismeretlen. A tanárnő és szüleimen kívül sokat köszönhetek egy helyi bibliai közösségnek, ahol felolvasásokat szoktunk tartani. Úgy gondolom, a verseny lehetőség volt az önvizsgálatra, hogy mit tudok kihozni magamból.” A szerény megnyilatkozáshoz tudni kell, hogy Ábel azért gyakran szerepelt már nyilvánosság előtt és a döntő nem könnyű írásbeli feladatának is ügyesen eleget tett. A jövőjéről még nem döntött, lesz választási lehetősége, de az már biztos, hogy önbizalmat, támaszt kapott a nyelvművelésben elért országos érme révén.

